

ADVENT: SEGON DIUMENGE "B" 6 de desembre de 2020

Santa Caterina al Sinai

Les lectures d'avui són totes elles un cant d'alegria per la salvació, per la redempció que ja tenim a prop. Malgrat tota la malícia humana, malgrat les moltes infidelitats al projecte de Déu, Déu continua estimant, perdonant i oferint-nos la seva salvació. *"Aquí teniu el vostre Déu"* ens ha dit Isaïes a la primera lectura. *"Espereu el dia de la vinguda del Senyor"* hem escoltat a la segona lectura. I encara l'Evangeli ens deia: *"després de mi ve el que és més poderós que jo"* Les promeses que Déu ens fa valen la pena. Per això és important, per els cristians, viure amb esperança i sempre atents, no fos cas que les preocupacions de la vida ens distreguin i ens privin de córrer a l'encontre de Jesús.

L'actitud d'espera de la salvació que Déu ens porta, cal que sigui activa. Hem de fer possible que es vagi fent realitat en la nostra vida i en el nostre món. Per això és important viure i expandir el missatge de Jesús. I per tal de viure amb aquests criteris Joan Baptista a l'Evangeli ens recomana la conversió. Convertir-se vol dir girar en rodó, fer les coses d'una altra manera, vol dir reorientar la nostra vida vers Déu. Convertir-se és, fent servir les paraules del profeta Isaïes, obrir una ruta al Senyor, i aplanar el camí, alçar les fondalades i abaixar les muntanyes i els turons, fer tornar la serralada en una plana i el terreny escabros en una vall.

Quines són les muntanyes i les fondalades, les serralades i els terrenys escabrosos que hi ha en el nostre cor? Les muntanyes de l'orgull i de l'autosuficiència cal rebaixar-les. Ens cal omplir les nostres fondalades del desànim, de l'abatiment i de la desconfiança. Tot això ho aconseguirem si ens preocupem dels altres, si sempre cerquem la veritat, la pau i el perdó. Si lluitem per la solidaritat, la justícia, la veritat i l'estimació dels que tenim a prop.

L'Eucaristia és una trobada amb Jesús. Deixem que sigui Ell qui ens bategi amb l'Esperit Sant, tal com ens ha anunciat Joan Baptista a l'Evangeli

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

6 de Desembre de 2020

SEGON DIUMENGE D'ADVENT:

"Obriu una ruta al Senyor"

Hi ha camins de no passar: aquells que fan difícil que la gent els trepitgi amb comoditat. Les bardisses de l'entorn, els clots, les pedres, el fang... els converteixen en poc practicables. En la ruta del nostre cor també hi ha obstacles i paranys. Els egoismes i les enveges, les mentides i falsedats, la mandra i les ganes d'aparentar fan difícil tenir la pista del cor transitable.

"Obriu una ruta al Senyor" ens ha dit el profeta Isaïes i ens ho ha repetit Joan Baptista. I aquest últim encara hi afegeix. "aplaneu-li el camí".

Aplanar el camí del nostre cor és una tasca de tota la vida, si bé durant el temps d'Advent hi hem de parar més atenció. Aplanar el camí voldrà dir rebaixar la nostra mandra i substituir-la per una major disponibilitat; reduir l'egoisme per fer aflorar la generositat; eliminar les crítiques per subratllar l'aspecte positiu de les persones. Anivellar la ruta voldrà dir renunciar a quelcom meu perquè d'altres visquin amb menys precarietat, esforçar-me per crear unitat i així poder reduir enemics i enfrontaments.

Si el nostre cor s'ha convertit en camí de no passar, intentem fer-lo transitable per aquest infant que neix a Betlem: JESÚS.

Transitant per l'Amazonia

ADVENT: UNA DEFINICIÓ

Advent és posar-se en camí amb qui un dia va veure sortir aquesta mateixa estrella a l'Orient. És compartir, intuir, desesperar i avançar, desafiant aquesta boira espessa i a aquests núvols negres que planen sobre tot.

És seguir caminant, endinsat en la foscor, essent de vegades fanal de qui dubta i altres cops deixant que sigui ell qui il·lumini el teu camí.

És avançar entre les ruïnes d'un passat tan gloriós i anhelat com mitificat, cap a un futur tan veritable com dubtat.

És aturar-se a abeurar en aquells llocs que són fonts per a l'ànima cansada, i sentir-hi el suport dels que van beure i es van regenerar abans en aquestes aigües.

És seguir avançant, deixant anar el llast que nia en l'ànima i roba la força a l'esperança. És assumir que el camí no s'acaba i que l'anhelat destí no arriba, però també constatar que, en la negror, l'estrella segueix brillant perquè la tenebra no pot apagar-la.

Advent és, en definitiva un camí en el qual, cal desempol·sar una paraula i deixar-la batejar per tornar a escoltar un nom que és promesa: Emmanuel.

A la Mare de Déu

Germana

peregrina dels pobres de Jahvé,

amb tots els qui creuen en Crist

i amb els qui cerquen el seu Regne,

et cridem a tu, Mare,

perquè li parlis de nosaltres.

Demana-li que ens comuniqui

la força joiosa del seu Esperit

perquè en la nostra ruta d'esperança

sapiguem vèncer l'egoisme,

la rutina i la por.

DIA DEL SEMINARI

Habitualment se celebra en torn de la festa de Sant Josep. Enguany no es va fer per la pandèmia. Per això ho han passat al dia de la Puríssima. Aquell dia la col·lecta és pel SEMINARI

Agenda de la Setmana

Moviment Parroquial

FESTA DE LA PURÍSSIMA:

Dimarts vinent celebrarem la festa de la Puríssima. L'hora de les misses serà l'habitual dels diumenges i festes.

Aquell dia a LA CLÍNICA hi haurà Missa a les 11 del matí. En aquesta celebració la comunitat religiosa renovarà els seus vots.

DIVENDRES: MISSA PELS QUE HAN MORT DURANT EL MES DE NOVEMBRE. El proper divendres, dia 11, a la missa vespertina pregarem per totes aquelles persones que ens han deixat al llarg del mes de novembre. A Sant Pere la missa és a les 7 de la tarda i a Santa Maria a 2/4 de 8 del vespre.

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Francisca Pujolàs Palomé, de 92 anys
Josep Barceló Flotats, de 78 anys
Narcís Borrell Puigdemont, de 88 anys

E S P E R E S ?

El nadó espera les carícies de la seva mare; el nen espera en el pati del col·legi que vinguin a buscar-lo, i espera també ansiosament el dia del seu sant o la visita dels Reis Mags.

L'adolescent espera els seus amics, i l'estudiant els resultats del seu examen;

l'enamorat espera a la seva estimada sota el gran rellotge de l'estació, on han quedat citats.

La dona espera el naixement del seu fill, el treballador espera la seva paga i l'ascens, el jugador espera el moment del sorteig, els pares esperen el fill que va marxar a un país llunyà.

El pres espera el seu alliberament, el malalt sense son espera el moment de l'alba, l'ancià abandonat espera a l'assistenta...

Tots esperem alguna cosa o alguna persona: una visita, un esdeveniment feliç, les vacances, un viatge, una festa familiar, un amic...

Esperar... no és una manera d'esperar? Qui no espera res ni a ningú ja està com mort.

D'alguna manera, l'espera és el que dóna ritme a la nostra vida, perquè, gràcies a la imaginació, fa ja pres- sentir allò que esperem i prepara el nostre cor a rebre-ho.

En les misses del 30 de novembre al 6 de desembre de 2020 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	8 v	Antoni Hostench	7 t.	Enriqueta Batxellí Monell
Dimarts Puríssima	10 m.	Maria Ramió i Cintu Massegú	11 m	Comunitat Parroquial
	12	Família Soler Badosa		
	8 v.	Comunitat Parroquial		
Dimecres	7,30 v	Família Pujadas Colomer	7 t.	Ànimes
Dijous	7,30 v	Família Butinyà	7 t.	Ànimes
Divendres	7,30 v	Difunts del mes de Novembre	7 t.	Difunts del Novembre
Dissabte	8 v	Dolors Verdager	7 t.	Comunitat Parroquial
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; Maria Ramió i Cintu Massegú;	11 m	Comunitat Parroquial
	12	Agustí Teixidor; Lúcia Torrent i Miquel Feliu; Vicenç Castany (Aniv), Margarida Teixidó i Lúcia Bramon.		
	8 v.	Comunitat Parroquial		